

Fjor, og det er det ærede Medlem sikkert ogsaa bekendt med, og man var vistnok fra alle Sider i Udvalget enig om, at her var et Felt, hvor der skulde gøres noget, men man var ogsaa enig om, at det vilde være uhyre vanskeligt at gøre det paa det Lovforslag, der her foreligger. Idet jeg altsaa fuldtud er klar over, at der burde gøres noget for at afhjælpe dette Forhold, vilde jeg dog meget ønske, at det ikke maa blive draget med ind under dette Forslag under Sagens videre Gang i Rigsdagen, men at man vil holde sig snævert til det Omraade, som her er anvist. Jeg tror, at det vilde være heldigt. Hvis det andet Forhold skulde ordnes, haaber jeg, det maa ske ved særligt Forslag, som ikke vedrører den Sag, vi her omhandle.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Jeg er enig med den ærede sidste Taler (J. Jensen, Aalborg Amts 1ste Valgkreds) i, at naar dette Forhold om Underholdsbidrag til forladte eller fraskilte Hustruer skulde blive taget op til Lovgivning, bør det i alt Fald ikke ske paa det foreliggende Lovforslag, men at det vil være rigtigt at lade dette gaa sin videre Gang selvstændigt. Det andet Spørgsmaal maa saa blive Genstand for en selvstændig Behandling.

Berntsen: Maa jeg blot sige, at det var ogsaa det, jeg udtalte. Jeg har ikke stillet noget Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling, fordi jeg ikke vilde lægge dette Lovforslag Vanskeligheder i Vejen ved at knytte andre Spørgsmaal dertil. Men jeg rettede en Henvendelse til den højtærede Minister, om der ikke var Anledning til, at Regeringen i en nær Fremtid selv fremsatte Forslag om det af mig berørte Forhold, som jeg mener fortjener Paaagtning.

Svend Høgsbro: Alle de 3 sidste Talere have talt om de forladte eller fraskilte Hustruer og deres Børn. Der ligger dog formodentlig ikke deri, at de ikke mene, at ogsaa de fraseparerede Hustruer trænge til en Forbedring af deres Stilling i den Henseende. Jeg nævner blot dette, for at det ikke skal blive glemt senere.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 3 (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 til § 4 (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.), saaledes ændret,

vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fritagelse for Bygningsafgift i visse Tilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2075 ff.)

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aadal): Det lille Lovforslag, der nu foreligger til Forhandling, har været fremme her i Tinget i Fjor, og det fik da en meget venlig Modtagelse og tillige en ret udførlig Behandling. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Enkelthederne men kun omtale, hvad der særlig anbefaler Lovforslagets Ophøjelse til Lov. Bygningsafgiften er jo en Skat fra Begyndelsen af dette Aarhundrede, idet den nemlig blev paalagt ifølge Forordningen af 1ste Oktober 1802. Den kom ikke frem som en enkelt Skat, men ifølge Forordningen skulde alle Ejendomme sættes i Skat, baade Jorder og Tiender og Bygningsejendomme, men paa Jorder og Tiender blev der først paalagt Skat, og Bygningsafgiften kom egentlig som en Supplementsskat til de to andre Afgifter. Skatten blev saa paalagt, som de forskellige Ejendomme krævede, og naar mange Haandværkere mene, at det er en Begunstigelse, at Jordbrugets Bygninger ere fri for Bygningsafgift, maa det siges, at dette ikke er Tilfældet, det er simpelthen fordi Jorden ifølge samme Forordning i Forvejen er sat i Skat, Fritagelsen er kun fremkommen for at forhindre en Dobbeltbeskatning. Selve Bygningsafgiften er heller ikke den mest uretfærdige af de tre samtidig fremkomne Former for Ejendomsbeskatning; det mest uretfærdige er det Grundlag, hvorpaa Skatten kom til at hvile ifølge Reglerne i Forordningen af 1802, som til Dels endnu ere gældende med de Forandringer, der skete